

[Poulsgaard]

hr. Tastesen sidder ved roret, og så længe hr. Bilgrav-Nielsen sidder ved roret. Man har jo chance for, at de radikale kan blive klogere. Det ville være en ulykke, hvis vi skal blive ved at benægte, at danskere skal have godt fjernsyn, fjernsyn betalt af reklamer, fordi hr. Bilgrav-Nielsen er lige så stædig som sine fjordheste, som en avis skrev her forleden. Vi håber, at i hvert fald de radikale kommer til besindelse, så vi får brudt det monopol, som Danmarks Radio har.

Det her lovforslag kan vi selvfølgelig heller ikke støtte.

Maisted (FD):

Det er jo en fortsættelse af debatten, vi havde for et par dage siden, eller hvornår det nu var. Jeg skal blot kort sige, at jeg stadig væk finder, at det er en skandale, at man ikke indfører frihed i luften 136 år efter, at man har indført trykkefrihed her i landet. Dette er en sejr for monopolisterne, og det er en sejr for dem, der absolut skal bestemme, hvordan og hvad den danske befolkning skal se og høre i æteren.

Hybridnettet bliver klart favoriseret, og uanset at man jo har skabt tekniske muligheder for at lave nogle radiokædeforbindelser, så dropper man dem, uanset at de formentlig er betydelig billigere end hybridnettet. Og det gør man, fordi man mener, at man ved at gennemføre dette tilfredsstillende dansk erhvervslivs behov, og da man ikke har råd til at betale det og ikke vil vedkende sig, at man skal give erhvervstilskud, så lader man TV-seerne betale spøgen. Det er og bliver en uanstændig form, og jeg havde sådan set håbet på, da jeg så det her forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, at der stod, at man agtede at ophæve loven om radio- og fjernsynsvirksomhed. Så havde der været nogen fornuft i det hele.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Der har ikke mindst i den senere tid været sagt og skrevet meget om behovet for en samlet mediepolitik, og det er der vel ingen der kan være uenig i. Det er da også givet, at det arbejde, som mediekommissionen har udført og nu afsluttet, udgør et meget væsentligt grundlag for de politiske overvejelser, som skal foregå om udformning af medi-

epolitikken. Men selv ikke de meget udmærkede betænkninger, mediekommissionen har fremsat, kan dække over det forhold, at der er en betydelig politisk uenighed om væsentlige spørgsmål i forbindelse med udformning af politikken på medieområdet.

Derfor bliver vi nødt til at tage ét skridt ad gangen, og dette lovforslag er efter min opfattelse et meget væsentligt og vigtigt skridt hen mod en samlet mediepolitik, som tager tidens tekniske udfordringer op. Vi har taget nogle tilløb, siden et flertal i mediekommissionen i sin delbetænkning om kabelproblematikken i 1983 foreslog, at der blev gennemført en liberalisering med hensyn til at modtage udenlandsk TV. I 1983 og i 1984 er tilsvarende lovforslag blevet fremsat, senest i forbindelse med lovforslaget om et dansk TV 2. Der kunne jo som bekendt ikke opnås enighed om en rimelig TV 2-ordning, og jeg er derfor glad for, at vi i hvert fald nu kan få gennemført den liberalisering i mediesituationen, som under alle omstændigheder er et gode for dem, der sætter pris på, at befolkningen får valgmuligheder og en mere lige adgang til de tilbud, som vi bl.a. kan få fra vore nabolande.

Jeg kan forstå på debatten i dag, at der er mange, der er enige i dette liberaliserings-synspunkt, og der er gud ske lov ikke så mange mere, der ønsker at optræde som formyndere for befolkningen, i hvert fald på dette område. Der er tilsyneladende stadig nogle, der har så mange betænkeligheder ved udviklingen, at deres holdning kan være lidt svær at skelne fra formynderholdningen. Der er ingen, der kan være uenig i, at der er meget store kultur- og samfundspolitiske perspektiver i den udvikling, som en gennemførelse af lovforslaget er med til at sætte i gang; flere ordførere har også nævnt det. Men den erkendelse synes jeg vi skal bruge til at sætte ind med nogle initiativer, hvor det er nødvendigt, og ikke til fortsat bare at opstille nogle barrierer, som den tekniske udvikling jo alligevel med tiden vil gøre ret betydningsløse.

Her er det naturligvis ikke mindst vigtigt, hvad der sker uden for TV-området, alt det, der har at gøre med folks samvær, med fritids- og kulturaktiviteter, med uddannelse, teater, idræt, museer og alt muligt andet. Og man kan da sige, at der måske ikke i bemærkningerne til lovforslaget er redegjort så